ذهن ارتکازی و کلاسیک فقها

فقها دو ذهن دارند: یک ذهن ارتکازی دارند که آن، دستگاه ِضمیر ِناخودآگاه آن هاست و یکی هم ذهن کلاسیکی که درس خواندند و ضوابط را میدانند؛ آگاهانه است و زبان برایش دارند. این دو تا[1] خیلی جاها با هم موافق هستند، خیلی جاها هم با هم موافق نیستند. یعنی آن که در کلاس تدوین شده، از ارتکاز ما کمتر است. هنوز در عالم ارتکاز ِآن ها؛ چیزهایی هست که در کلاس تدوین نشده است.

باید توجه کنیم که بزرگان گاهی به اقتضای فضای کلاسیک، چیزی گفتهاند اما در بحث ارتکازی خود از آن فضا خارج شده و حقّ مطلب را ادا کردهاند نکته مهمی است[2].

---

[1] این بخش از نوشته حاضر، مطابق با فصل پایانی مقاله «تبیین اعتباریات با تکیه بر نظریه اغراض و قیم» می باشد

[2] در زمینه ارتکاز و جایگاه آن به مقاله «ارتکاز متشرعه» مراجعه فرمایید.

بازبینی #1
ایجاد شده 7 آوریل 2025 14:11:41 توسط ... .
به روزرسانی شده 7 آوریل 2025 14:11:56 توسط ... .